VICKNESVARAN MUNIANDY lwn. PP

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, MELAKA
MOHD RADZI ABDUL HAMID H
[RAYUAN JENAYAH NO: MA-41S-8-08-2023]
13 DISEMBER 2024

Abstrak – *(i) Definisi 'merusuh', bawah s. 146 Kanun Keseksaan ('KK'), merangkumi elemen perhimpunan haram yang melibatkan lebih daripada lima orang dan penggunaan kekerasan atau keganasan yang didefinisikan bawah ss. 349 dan 350 KK. Oleh itu, untuk pertuduhan bawah s. 148 KK, tiada keperluan untuk menyatakan mens rea perbuatan perhimpunan haram atau merusuh dan actus reus; (ii) Walaupun mahkamah tidak mempunyai tugas meminta pesalah membuat hujahan mitigasi sebelum hukuman dijatuhkan, mahkamah tidak harus menutup peluang pesalah untuk mengemukakan fakta atau maklumat yang boleh dipertimbangkan dalam menentukan kewajaran hukuman yang bakal dijatuhkan.*

PROSEDUR JENAYAH: *Pertuduhan – Pertuduhan cacat – Mens rea – Tertuduh dituduh melakukan rusuhan dengan menggunakan senjata – Pertuduhan tidak menyebut tentang mens rea melakukan perbuatan merusuh – Sama ada pertuduhan cacat – Kanun Keseksaan, ss. 146, 148, 349 & 350*

PROSEDUR JENAYAH: *Hukuman – Mitigasi – Tertuduh dituduh melakukan rusuhan dengan menggunakan senjata – Kesalahan bawah s. 148 Kanun Keseksaan – Tertuduh didapati bersalah, disabitkan atas kesalahan dan dijatuhkan hukuman denda RM5,000 jika gagal bayar, 12 bulan penjara – Majistret menjatuhkan hukuman tanpa meminta apa-apa rayuan mitigasi daripada tertuduh – Sama ada Majistret terkhilaf – Sama ada terdapat kewajipan untuk mahkamah mempertimbangkan terlebih dahulu rayuan mitigasi sebelum menjatuhkan hukuman – Kanun Tatacara Jenayah, s. 173*

Perayu asalnya dituduh di Mahkamah Majistret, bersama-sama tujuh yang lain, sebelum dia dilepaskan tanpa dibebaskan bawah kes tersebut. Walau bagaimanapun, perayu kemudian dituduh semula untuk kesalahan bawah s. 148 Kanun Keseksaan ('KK') iaitu melakukan rusuhan dengan menggunakan senjata kayu dan pisau. Seramai tujuh orang tertuduh mengaku salah dan dikenakan hukuman denda RM2,000. Perayu, sebaliknya, tidak mengaku salah dan memohon agar dibicarakan. Di akhir kes pendakwaan, Majistret meminda pertuduhan terhadap perayu dengan memasukkan perkataan-perkataan 'dengan tujuh orang lain yang telah mengaku salah' selepas perkataan 'bersama-sama', selaras dengan s. 158 Kanun Tatacara Jenayah ('KTJ'), dan membuat dapatan *prima facie* lalu memerintahkan

perayu membela diri. Di akhir kes pembelaan, Majistret: (i) mendapati perayu gagal menimbulkan keraguan munasabah terhadap kes pendakwaan dan mensabitkannya atas kesalahan seperti pertuduhan; dan (ii) semasa menjatuhkan hukuman terhadap perayu, terus menjatuhkan hukuman denda RM5,000, jika gagal bayar, 12 bulan penjara, tanpa meminta apa-apa rayuan mitigasi daripada perayu. Maka timbul rayuan ini oleh perayu terhadap sabitan dan hukuman tersebut. Isu-isu yang timbul adalah: (i) sama ada pertuduhan terhadap perayu cacat kerana gagal menyebut tentang *mens rea* melakukan perbuatan merusuh; dan (ii) sama ada Majistret terkhilaf apabila tidak memberi perayu peluang membuat hujahan mitigasi sebelum menjatuhkan hukuman.

Diputuskan (menolak rayuan; mengesahkan keputusan dan hukuman Mahkamah Majistret):

(1) Pertuduhan terpinda jelas menunjukkan inti pati pertuduhan untuk kesalahan bawah s. 148 KK iaitu: (i) perayu telah merusuh (sebagaimana perkataan 'merusuh' didefinisikan dalam s. 146 KK); dan (ii) dalam melakukan rusuhan tersebut, perayu telah menggunakan senjata. Definisi 'merusuh', bawah s. 146 KK itu sendiri, merangkumi elemen perhimpunan haram yang melibatkan lebih daripada lima orang dan penggunaan kekerasan atau keganasan yang didefinisikan bawah ss. 349 dan 350 KK. Oleh itu, satu pertuduhan bawah s. 148 KK tidak perlu memperincikan butiran perhimpunan haram dan niat melakukan kekerasan atau keganasan. Tiada keperluan untuk menyatakan *mens rea* perbuatan perhimpunan haram atau merusuh dan *actus reus*nya kerana kedua-dua perkara perhimpunan haram dan merusuh telah diberikan definisi masing-masing; dalam menyebut merusuh, kedua-dua perkara *mens rea* dan *actus reus* telah dirangkumkan dalam pertuduhan. Tiada merit dalam isu ini dan tiada alasan untuk mengganggu dapatan sabitan atas perayu. (perenggan 8, 9, 11 & 12)

(2) Seksyen 173 KTJ tidak memperuntukkan kewajipan mahkamah untuk mempertimbangkan terlebih dahulu rayuan mitigasi sebelum menjatuhkan hukuman. Namun begitu, mahkamah tidak harus menutup peluang pesalah, sama ada terhadap peguamnya atau pesalah itu sendiri, dalam mengemukakan fakta atau maklumat yang boleh dipertimbangkan oleh mahkamah dalam menentukan kewajaran hukuman yang bakal dijatuhkan. Dalam erti kata lain, penggunaan kuasa mahkamah dalam mendengar faktor mitigasi, adalah selaras dengan tugas mahkamah menjatuhkan hukuman mengikut undang-undang. Dalam kes ini, walaupun faktor mitigasi tidak dikemukakan pada Majistret ketika itu, hukuman yang dijatuhkan tetap setimpal dengan kesalahan yang disabitkan terhadap perayu. Majistret memilih untuk tidak menjatuhkan hukuman penjara tetapi, sebaliknya, hanya mengenakan hukuman denda

terhadap perayu. Ini menunjukkan Majistret telah mengambil kira faktor kepentingan perayu sebelum menjatuhkan hukuman terhadapnya bawah s. 148 KK. (perenggan 15, 17 & 21)

Kes-kes yang dirujuk:
Ab Malek Atan v. PP [2002] 6 CLJ 405 HC ***(refd)***
Anuar Ghazali v. PP [2021] 2 CLJ 245 HC ***(refd)***
Lee Kwan Woh v. PP [2009] 5 CLJ 631 FC ***(refd)***
Letitia Bosman v. PP & Other Appeals [2020] 8 CLJ 147 FC ***(refd)***
Lim Guan Eng v. PP & Other Appeals [1998] 3 CLJ 769 CA ***(refd)***
Ng Ai Tiong v. PP [2000] 2 SLR 364 ***(refd)***
Noordin Noor v. PP [2022] CLJU 2996; [2022] 1 LNS 2996 HC ***(refd)***
PP v. Jafa Daud [1981] CLJU 28; [1981] 1 LNS 28 HC ***(refd)***
PP v. Mohamad Sabu [2012] 5 CLJ 246 HC ***(refd)***
PP v. Morah Chekwube Chukwudi [2017] CLJU 864; [2017] 1 LNS 864 CA ***(refd)***
PP lwn. Punithan Naleytambe Dan Kes Yang Lain [2019] CLJU 1251; [2019] 1 LNS 1251 HC ***(refd)***
PP v. Teoh Choon Teck [1962] CLJU 141; [1962] 1 LNS 141 HC ***(refd)***
Taufik Goh Abdullah v. PP [2022] 2 CLJ 967 HC ***(refd)***

Perundangan yang dirujuk:
Criminal Procedure Code, ss. 158, 173(m)(ii)
Federal Constitution, art. 5
Penal Code, ss. 146, 148, 160, 186, 349, 350, 375

Bagi pihak perayu - Peter Gan; T/n Peter Gan & Co
Bagi pihak responden - Muhammad Nazrin Ali Rahim; TPR

[Nota Pengarang: Rayuan dari Mahkamah Majistret, Melaka; Perbicaraan Jenayah No: MA-83-1207-09-2022.]

Dilaporkan oleh Najib Tamby

PENGHAKIMAN

Mohd Radzi Abdul Hamid H:

Perkara Di Hadapan Mahkamah

[1] Ini adalah keputusan terhadap rayuan perayu yang telah terkilan dengan keputusan Mahkamah Majistret yang telah mensabitkan perayu dengan satu kesalahan di bawah s. 148 Kanun Keseksaan dan seterusnya menjatuhkan hukuman denda RM5,000 jika gagal bayar 12 bulan penjara ke atas perayu. Perayu tidak berpuas hati dan telah memfailkan rayuan terhadap keputusan Puan Majistret terpelajar tersebut atas sabitan dan hukuman.

[2] Pihak-pihak akan dirujuk sebagai perayu dan responden di dalam rayuan ini.

A **Latar Belakang**

[3] Fakta di dalam rayuan ini menyatakan bahawa perayu pada asalnya telah dituduh bersama tujuh orang lain di bawah kes MA-83-812-07/2021. Perayu kemudiannya telah dilepaskan tanpa dibebaskan (DNAA) di bawah kes tersebut tetapi kemudiannya dituduh semula di bawah kes MA-83-1207-
B 09/2022 untuk kesalahan di bawah s. 148 Kanun Keseksaan. Seramai tujuh orang tertuduh telah mengaku salah dan dikenakan hukuman denda RM2,000. Perayu tidak mengaku salah dan mohon untuk dibicarakan. Di akhir kes pendakwaan, Puan Majistret yang terpelajar telah meminda pertuduhan terhadap perayu dengan memasukkan perkataan "dengan tujuh
C orang lain yang telah mengaku salah" selepas perkataan "bersama-sama" selaras peruntukan s. 158 Kanun Tatacara Jenayah. Pertuduhan pindaan terhadap perayu adalah seperti berikut:

> Pertuduhan pindaan
>
> D Bahawa kamu bersama-sama dengan tujuh orang lagi yang telah mengaku salah pada 10.07.2021 jam lebih kurang 11.00 malam bertempat di kaki lima Tingkat 4, Blok B, Jalan PPM 3, Rumah Pangsa Pandan Malim dalam daerah Melaka Tengah di dalam Negeri Melaka telah didapati merusuh dengan menggunakan senjata kayu dan pisau. Oleh yang demikian, kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah s. 148 Kanun Keseksaan.

E **[4]** Puan Majistret yang terpelajar telah membuat dapatan *prima facie* di akhir kes pendakwaan dan memerintahkan perayu memasukkan pembelaan. Di akhir kes pembelaan, Puan Majistret mendapati perayu gagal menimbulkan keraguan munasabah terhadap kes pendakwaan dan telah disabitkan dengan kesalahan sepertimana yang dipertuduhkan. Semasa
F menjatuhkan hukuman terhadap perayu, Puan Majistret telah terus menjatuhkan hukuman denda RM5,000 jika gagal bayar 12 bulan penjara tanpa meminta apa-apa rayuan mitigasi dari perayu. Pada masa yang material, perayu diwakili peguam.

Isu Untuk Dibicarakan

G

[5] Di dalam rayuan ini, perayu telah membangkitkan dua isu. Isu pertama adalah mengenai isu sama ada pertuduhan terhadap perayu adalah cacat kerana gagal menyebut tentang *mens rea* melakukan perbuatan merusuh; dan isu kedua, sama ada Puan Majistret yang terpelajar telah terkhilaf apabila
H tidak memberi peluang kepada perayu untuk membuat hujahan mitigasi sebelum menjatuhkan hukuman.

Isu Pertama: Sama Ada Pertuduhan Terhadap Perayu Adalah Cacat

[6] Mengenai isu pertama, peguam perayu menghujahkan bahawa Puan
I Majistret telah terkhilaf apabila Puan Majistret dikatakan tidak membaca peruntukan s. 148 Kanun Keseksaan bersama s. 146 Kanun Keseksaan dan

juga terkhilaf apabila tidak mendapati pertuduhan itu mengandungi kecacatan mengenai *mens rea* dan *actus reus* yang merupakan kesalahan di bawah s. 148 Kanun Keseksaan. Rujukan telah dibuat kepada keputusan di dalam kes *PP v. Mohamad Sabu* [2012] 5 CLJ 246; [2012] 7 MLJ 547; *PP v. Teoh Choon Teck* [1962] CLJU 141; [1962] 1 LNS 141; [1963] 1 MLJ 34 dan *Anuar Ghazali v. PP* [2021] 2 CLJ 245.

[7] Pihak responden pula menghujahkan pembacaan s. 349 Kanun Keseksaan mengenai definisi kekerasan, s. 350 Kanun Keseksaan mengenai kekerasan jenayah dan s. 148 Kanun Keseksaan menunjukkan pertuduhan di dalam kes ini telah pun menyatakan inti pati pertuduhan dengan tepat dan jelas. Maka, tidak berlaku kekeliruan di dalam pertuduhan yang menyebabkan perayu telah diprejudiskan dalam membuat pembelaannya.

[8] Setelah mendengar hujahan kedua-dua pihak, mahkamah mendapati pertuduhan terpinda jelas menunjukkan inti pati pertuduhan untuk kesalahan di bawah s. 148 Kanun Keseksaan iaitu:

(i) perayu telah merusuh (yang mana perkataan merusuh di definisi s. 146 Kanun Keseksaan); dan

(ii) dalam melakukan rusuhan, perayu telah menggunakan senjata.

[9] Pada pendapat mahkamah, definisi merusuh di bawah s. 146 Kanun Keseksaan itu sendiri telah merangkumi elemen perhimpunan haram yang melibatkan lebih dari lima orang dan penggunaan kekerasan atau keganasan yang didefinisikan di bawah s. 349 Kanun Keseksaan dan s. 350 Kanun Keseksaan. Maka, satu pertuduhan di bawah s. 148 Kanun Keseksaan tidak perlu untuk memperincikan butiran perhimpunan haram itu dan niat melakukan kekerasan atau keganasan.

[10] Mahkamah ini merujuk kepada keputusan di dalam *Ab Malek Atan v. PP* [2002] 6 CLJ 405; [2002] 4 MLJ 84 yang mana telah dibangkitkan isu sama ada pertuduhan merogol terhadap perayu adalah cacat kerana pihak pendakwaan telah gagal menyatakan di dalam pertuduhan di bawah peruntukan yang mana satu ceraian perbuatan rogol di bawah s. 375 Kanun Keseksaan yang diguna pakai oleh pihak pendakwaan terhadap perayu. Dalam menolak isu itu, Hakim Augustine Paul HMT (pada ketika itu) telah membuat keputusan bahawa kegagalan itu tidak fatal kerana ceraian-ceraian itu hanya memberikan contoh jenis perbuatan hubungan kelamin:

> Pursuant to s. 375 of the Code, a man who has sexual intercourse with a woman under any of the circumstances enumerated therein is said to commit 'rape'. Sexual intercourse under any of the prescribed circumstances has thus been given the specific name of 'rape'. The corollary is that an offence of rape may be described in the charge by that

A name only. It is therefore not necessary to identify the specific limb of s. 375 of the Code under which the case of the accused falls. In the circumstances, the charges preferred against the accused are not defective.

[11] Maka, berbalik kepada pertuduhan di bawah s. 148 Kanun Keseksaan, tidak ada keperluan untuk menyatakan *mens rea* perbuatan perhimpunan B haram atau merusuh dan *actus reus*nya kerana kedua-dua perkara perhimpunan haram dan merusuh telah diberikan definisi masing-masing, maka dalam menyebut perbuatan merusuh kedua-dua perkara *mens rea* dan *actus reus* telah pun dirangkumkan di dalam pertuduhan. Atas pertimbangan tersebut, mahkamah tidak mendapati keputusan di dalam kes *Mohamad Sabu* C (*supra*) adalah relevan kerana peruntukan s. 186 Kanun Keseksaan di dalam kes itu sememangnya merujuk kepada satu perbuatan dengan niat sengaja yang menyentuh *mens rea* tetapi s. 148 Kanun Keseksaan tidak mempunyai rujukan yang sama. Di atas pertimbangan tersebut juga mahkamah tidak mendapati keputusan di dalam kes *Anuar Ghazali* (*supra*) dapat membantu D perayu kerana isu yang dibangkitkan adalah mengenai kekaburan perkara yang menjadi inti pati perbuatan pecah amanah di dalam pertuduhan.

[12] Sebagai kesimpulan, mahkamah tidak mendapati ada merit di atas isu ini dan tidak ada alasan untuk mahkamah ini mengganggu dapatan sabitan ke atas perayu.

E *Isu Kedua: Sama Ada Puan Majistret Terkhilaf Apabila Tidak Mendengar Hujahan Mitigasi Daripada Perayu*

[13] Di atas isu ini perayu telah menghujahkan bahawa berpandukan per. 5 Perlembagaan Persekutuan, perayu berhak untuk didengar rayuan mitigasinya sebagai suatu keperluan dalam menjatuhkan hukuman mengikut F undang-undang. Maka, perayu menghujahkan bahawa Puan Majistret telah terkhilaf apabila tidak memberikan peluang tersebut kepada perayu. Rujukan telah dibuat kepada keputusan di dalam *Lee Kwan Woh v. PP* [2009] 5 CLJ 631; [2009] 5 MLJ 301.

G **[14]** Pihak responden pula menghujahkan bahawa satu rayuan mitigasi bukan satu perkara mandatori yang diperuntukkan di bawah Kanun Tatacara Jenayah seperti yang telah disentuh oleh Mahkamah Persekutuan di dalam kes *Letitia Bosman v. PP & Other Appeals* [2020] 8 CLJ 147; [2020] 5 MLJ 277 dan oleh Mahkamah Tinggi di dalam kes *Taufik Goh Abdullah v. PP* [2022] 2 CLJ 967; [2021] MLJU 2709. H

[15] Dalam membincangkan isu ini, adalah jelas s. 173 Kanun Tatacara Jenayah tidak memperuntukkan kewajipan kepada mahkamah untuk mempertimbangkan terlebih dahulu satu rayuan mitigasi sebelum hukuman dijatuhkan. Seksyen 173(m)(ii) Kanun Tatacara Jenayah memperuntukkan I seperti berikut:

173. Procedure in summary trials

(m)(i) ...

(ii) If the Court finds that the prosecution has proved its case beyond reasonable doubt the Court shall find the accused guilty and he may be convicted on it and the Court shall pass sentence according to law

(penekanan ditambah)

Pembacaan literal terhadap s. 173(m)(ii) Kanun Tatacara Jenayah hanya memperuntukkan selepas mensabitkan tertuduh dengan kesalahan, mahkamah hendaklah menjatuhkan hukuman mengikut undang-undang yang diperuntukkan. Rujukan dibuat kepada kes *PP v. Jafa Daud* [1981] CLJU 28; [1981] 1 LNS 28; [1981] 1 MLJ 315 (yang juga disebut oleh Mahkamah Persekutuan di dalam kes *Letitia Bosman* (*supra*)):

> "A sentence according to law" means that the sentence must not only be within the ambit of the punishable section, but it must also be assessed and passed in accordance with established judicial principles. In assessing sentence, one of the main factors to be considered is whether the convicted person is a first offender. It is for this purpose that before passing sentence, a Magistrate is required to call for evidence or information regarding the background, antecedent and character of the accused. Where the convicted person has previous records and admits them as correct, the court must consider whether the offence or offences committed previously were of similar nature as the one with which he is presently charged. The court must then consider the sentences imposed in the previous convictions for similar offences to determine whether they have had any deterrent effect on him. Where he is found to be a persistent offender for a similar type of offences, then it is in the interest of justice that a deterrent sentence should be passed and, in such a case, unless there are exceptional circumstances, the quantity, nature or value of the subject-matter of the offence with which he is currently charged can very rarely constitute a mitigating factor.

[16] Adalah jelas dari keputusan tersebut, tugas menjatuhkan hukuman mengikut undang-undang terangkum di bawahnya tugas untuk mempertimbang faktor yang dapat memitigasikan hukuman. Perkara ini telah juga dipersetujui oleh Mahkamah Persekutuan di dalam kes *Letitia Bosman* (*supra*) apabila Azahar Mohamed KHM menyatakan seperti berikut:

> [124] ... Although there is no provision in the CPC for a plea in mitigation in High Court trials, nevertheless as a matter of fact, in practice it is quite common to allow a plea in mitigation before the court imposes sentence. After the accused has submitted the mitigation plea, the prosecution will submit the aggravating factors for the purpose of pressing for a heavy sentence.
>
> [125] In passing sentence, the court takes into consideration the mitigating and aggravating factors in order to ensure that the sentence is in accordance with the law. Passing a sentence according to law means the

A sentence imposed must not only be within the ambit of the sentence period stipulated but also assessed and passed according to established judicial principles (see *Jafa Daud* at p. 316 of the judgment of Mohamed Azmi J).

[126] It can be seen from the foregoing discussion that in a case where
B a law does not fix a mandatory sentence for a particular crime, a judge is given a broad discretion to determine the appropriate sentence for an offender. Both the defence and the prosecution assist the court by forwarding submissions pertaining to sentence. In such circumstances, a mitigation plea is a constituent element of the sentencing process (see *Zaidon bin Shariff v. Public Prosecutor* [1996] MLJU 159; [1996] 4 CLJ
C 441). A plea in mitigation must be considered together with the aggravating factors so as to strike a balance in the [2020] 5 MLJ 277 at 336 scale of justice (see *Raja Izzuddin Shah v. Public Prosecutor* [1979] 1 MLJ 270, *Fu Foo Tong & Ors v. Public Prosecutor* [1995] 1 SLR 448).

[17] Walaupun mahkamah tidak mempunyai tugas untuk meminta pesalah
D membuat hujahan mitigasi (lihat *Ng Ai Tiong v. PP* [2000] 2 SLR 364) namun, adalah jelas dari petikan dari kes-kes tadi mahkamah tidak harus menutup peluang pesalah sama ada terhadap peguamnya atau pesalah itu sendiri dalam mengemukakan fakta atau maklumat yang boleh dipertimbangkan oleh mahkamah dalam menentukan kewajaran hukuman yang bakal dijatuhkan.
E Dalam erti kata lain, penggunaan kuasa mahkamah dalam mendengar faktor mitigasi adalah selaras dengan tugas mahkamah menjatuhkan hukuman mengikut undang-undang. Pada pendapat mahkamah ini, dalam keadaan mana pesalah tidak diwakili peguam, mahkamah harus, sebagai satu amalan keadilan sejagat atau 'natural justice', memaklumkan pesalah mengenai
F kebolehan untuk membuat rayuan peringanan hukuman atas apa jua faktor yang munasabah.

[18] Merujuk kepada alasan penghakiman Puan Majistret di dalam rayuan ini, beliau sendiri telah mengakui di perenggan 86 alasan penghakimannya bahawa beliau telah terkhilaf apabila tidak menjemput pihak pembelaan
G mengemukakan rayuan mitigasi. Kendatipun begitu, Puan Majistret telah menyatakan beliau telah mengambil kira-kira prinsip-prinsip hukuman yang telah digariskan di dalam, di antaranya, kes *PP v. Morah Chekwube Chukwudi* [2017] CLJU 864; [2017] 1 LNS 864; [2017] MLJU 958, *Lim Guan Eng v. PP & Other Appeals* [1998] 3 CLJ 769; [1998] 3 MLJ 14; *Noordin Noor v. PP* [2022] CLJU 2996; [2022] 1 LNS 2996 dan *PP lwn. Punithan*
H *Naleytambe Dan Kes Yang Lain* [2019] CLJU 1251; [2019] 1 LNS 1251. Khususnya, beliau telah mengambil kira faktor trend hukuman dan pertimbangan hukuman denda lebih rendah kepada tujuh tertuduh lain yang mengaku salah berbanding perayu yang telah mohon untuk dibicarakan.

I

[19] Di atas pertimbangan tersebut, apakah terdapat sebab untuk mengganggu hukuman denda RM5,000 yang telah dijatuhkan dalam keadaan di mana hukuman yang boleh dijatuhkan oleh mahkamah adalah penjara untuk tempoh lima tahun atau denda atau kedua-duanya sekali. Pihak perayu telah mengemukakan faktor-faktor mitigasi untuk pertimbangan mahkamah ini.

[20] Di antara faktor-faktor mitigasi yang dikemukakan adalah:

(i) tiada keterangan yang menunjukkan pisau yang dibawa oleh perayu telah digunakan untuk mencederakan orang atau merosakkan harta benda awam;

(ii) rusuhan itu lebih bersifat perang mulut antara dua kumpulan;

(iii) perbuatan rusuh itu tidak berlaku dalam kawasan lapang atau terbuka tetapi terhad kepada ruang lorong kaki lima di hadapan unit flat di mana perayu tinggal; dan

(iv) perayu tidak mempunyai pekerjaan tetap; dan

(v) peguam perayu juga telah menjemput mahkamah ini untuk mempertimbangkan menjatuhkan hukuman lebih ringan sejajar dengan satu kesalahan di bawah s. 160 Kanun Keseksaan iaitu kesalahan mengganggu ketenteraman awam.

[21] Setelah mempertimbangkan hujahan pihak-pihak, pertama sekali mahkamah ini tidak dapat mempertimbangkan menjatuhkan hukuman mengikut s. 160 Kanun Keseksaan kerana ia bukan pertuduhan di dalam kes ini. Di samping itu, hujahan perayu terhadap sabitan hanyalah tertumpu kepada isu kecacatan pertuduhan dan bukan atas isu bahawa keterangan hanya menyokong satu sabitan di bawah s. 160 Kanun Keseksaan.

Setelah mempertimbangkan faktor mitigasi yang dikemukakan, mahkamah mendapati walaupun faktor mitigasi tidak dikemukakan kepada Puan Majistret pada ketika itu, hukuman yang telah dijatuhkan adalah tetap setimpal dengan kesalahan yang telah disabitkan terhadap perayu. Puan Majistret telah memilih untuk tidak menjatuhkan hukuman penjara tetapi sebaliknya hanya mengenakan hukuman denda terhadap perayu dan ini menunjukkan bahawa Puan Majistret telah mengambil kira faktor kepentingan perayu sebelum menjatuhkan hukuman terhadap perayu bagi kesalahan di bawah s. 148 Kanun Keseksaan.

Keputusan

[22] Berdasarkan pertimbangan dan dapatan di atas, mahkamah mendapati tiada merit di dalam rayuan ini. Rayuan perayu ditolak dan keputusan serta hukuman yang dijatuhkan oleh Puan Majistret yang terpelajar dikekalkan terhadap perayu.